

2
seran mortis, ò altrament no poràn esser hereus meus, en tal cas tinga obligació dita Dona Eularia hereua mia disposar de dis mos bens, en favor de vna de las fillas de vna Germana Dona Albinia nomenadas Francisca, y Maria. Y tambe dexar y llegar al hereu que serà de ma Germana Dona Geronima Boffill mil llivras vna vegada tantolament.

2 Posita, mortuo Nobili Ioanne Camps testatore, dicta Nobilis Eularia Camps in sua vltima voluntatis dispositione, quam fecit, & ordinavit die 14. Ianuarij 1656. in posse Francisci Reverter not. pub. Barcinonæ post institutiones Iacobi, Francisci, & Maginae Filiorum eius, & dicti Nobilis Ioannis Camps substituit, & fideicommissum particulare ordinavit in favorem hæredis Nobilis Hieronymæ Boffill hæc clausula sequenti, sibi: *E si la dita Dona Magina Camps filla mia à mi, y à dit son Pare hereva no serà, però que no voldrà, ò no porà, eo à mi, y à dit son Pare hereva serà, mes mortà quant que quant à ella substituesch, y à mi hereus universalis substituesch, ço es quant à la hereuat, y bens del dit quondam senyor Don Joan Camps mon marit, es à saber: en quant à mil llivras per vna vegada tantolament al hereu que vny es, y serà lo dia de ma fi de la quondam Dona Geronima Boffill.*

3 Decessit Nobilis Eularia Camps 21. Ianuarij 1656; & quia Nobilis Iacobus Camps primo gradu in testamento Nobilis Eulariæ Camps hæres institutus, fuit constitutus in sacris Ordinibus, & Archidiaconatus Sanctæ Ecclesiæ Barcinonensis obtinuit ob expressam Testatrix in hoc casu hæreditatis privationem hæredis transitit ad Nobilem Franciscum Camps secundogenitum, & secundo gradu hæredem institutum, visus que fuit toto tempore vitæ unversam hæreditatem, & bona Nobilis Ioannis, & Eulariæ Camps suorum parentum pacifice possidere, vt ex depositionibus quinque testium super 11. articulo de oblatiis pro hac parte die 12. Novembris 1689. ministratorum est manifestum.

4 Tandem præmortuo Nobili Magina Camps Moniali professæ Monasterij Sancti Petri Puellarum presentis Civitatis, vltimum diem clausit Nobilis Franciscus Camps nullis relictiis filiis legitimis, & naturalibus super viventibus: Vnde apertum fuit fideicommissum particulare de mille libris in testamento Nobilis Eulariæ Camps ordinatum in favorem hæredis Nobilis Hieronymæ Boffill, qualis est pars hæc Doctoris Gismundi Boffill Civis honorati Barcinonæ, vt constat ex testamento dictæ Nobilis Hieronymæ Boffill eius matris, in posse Hieronymi Talavera not. pub. Barcinonis 9. Ianuarij 1657: Et cum Nobilis Maria de Farnès, vidua Nobilis Laurentij de Farnès proprietario nomine possideat unversam hæreditatem, & bona que fuerunt supræmori Nobili Francisci Camps, vt ex depositionibus trium testium per hanc partem, super articulo 29. ministratorum constat, competere actionem dicto Doctori Gismundo Boffill ad petendum dictum fideicommissum particulare mille librarum à Nobili Maria de Farnès ante dicto nomine.

5 Hinc oritur difficultas, quod ex quo Nobilis Don Ioannes Camps solum dederit facultatem Nobili Eulariæ Camps vxori suæ disponendi de mille libris vna vice tantum in favorem hæredis Nobilis Hieronymæ de Boffill in casu quo filij dicti Don Ioannis Camps testatoris, è vivis iam decessissent die qua Nobilis Eularia Camps de illius bonis in vim facultatis electivæ sibi datæ disponeret, an per hoc corrumpat hoc fideicommissum particulare de mille libris, ob defectum non purificatæ conditionis, & superventivæ filiorum dicti Don Ioannis Camps testatoris. Non, inquam, in hoc verè dari potest difficultatis cardo; quia non defenditur hoc fideicommissum ex testamento, & voluntate Nobilis Ioannis Camps volentis, quod ita demum hæredi Nobilis Hieronymæ Boffill relinquerentur mille libræ pro vna vice tantum, si tempore elationis, & dispositionis factæ per Nobilem Eulariam Camps, filij Nobilis Ioannis Camps testatoris iam è vivis migrati fuissent: sed defenditur fideicommissi validitatem ex potestate, quam habebat Nobilis Eularia Camps gravandi electum, & apponendi ei vincula, etiam in favorem extraneorum, tum propter facultatem ei expressè confectam apponendi vincula, & condiciones sibi benovisas, tum propterea, quia electo reliquit multa bona propria gravamini commensurabilia, vt in hoc discursu late demonstrabitur.

6 Et quamvis defenderetur validitas huius fideicommissi particularis ex testamento, & voluntate Nobilis Ioannis Camps testatoris, adhuc in suis viribus fideicommissi.

3
commisum subsisteret; eo scilicet fundamento; quod in materia electionis est magis
recepta opinio, quod gravatus de eligendo, cui libera, & ampla eligendi facultas con-
cessa est, ordinem à Testatore præscriptum servare non tenetur, *l. vnum ex familia 69.*
9. *si de falcidia, ff. de leg. 2. ut post Barr. Bald. Paul. de Castr. Imol. & Petr. de Peralta*
ad d. l. tener, Molina de Primogen. Hispan. lib. 2. cap. 5. num. 4. & 5. Fontanel. decis. 525.
ad d. l. tener, Molina de Primogen. Hispan. lib. 2. cap. 5. num. 5. tom. 2. Paz
& 526. tom. 2. Nob. Senator Don Bonaventura de Trifany decis. 54. num. 5. tom. 2. Paz
de tenu. cap. 34. num. 105. & post eum cum multis novissimè Ioannes Torre de majorat.
cap. 27. num. 18. Ex quo inferitur, quod cum Nobili Eulalia Camps concessa fuerit
ab eius viro libera, & ampla facultas apponendi filio electo gravamina, & conditio-
nes, quas vellet, & iubebit, ut ex dicendis in hoc discursu liquet, bene potuit dicta
Nobilis Eulalia Camps non sequendo conditionem appositam à Nobili Testatore
de præmortis sua suorum filiorum relinquere fideicommissum mille librarum hæreæ
Nobili Hieronymæ de Boffill.

7 Vnde ex clausulis prædictis, duo visum fuit orti dubia, quæ validitatem hæ-
rius fideicommissi particularis obnubilare nequeunt.

PRIMUM DUBIUM.

8 PRimum dubium est, utrum Nobilis Eulalia Camps potuerit apponere vin-
cula, & gravamina filio à se electo in favorem extraneorum non eligibilium.
Et quamvis regula sit in ore DD. communiter prolata, quod ille, qui habet facultate
tem eligendi, solum possit in actu electionis apponere vincula, & gravamina electo
in favorem eligibilium, non autem in favorem extraneorum, *d. l. vnum ex familia 69.*
5. sed quæ fundum, ff. de legat. 2.; Tamen regula prædicta patitur hanc limitationem
scilicet, quod quando in facultate eligendi est data, vel reservata facultas expressa appo-
nendi vincula, & gravamina benevisæ, potest ea facultate uti eligens, nedum respec-
tu eligibilium, sed etiam respectu cuiuscumque extranei. Hancque limitationem cog-
noverunt ferè omnes DD. qui supra dictam regulam firmiter, quorum, qui majores
nomini, & notæ connumerantur, ut brevitati consulam recensebo.

9 Aurea sunt in primis pro nostro proposito verba Jacobi Cancerij 3. part. var.
cap. 7. num. 375. ubi dicit: Vnde cum postea filius electus decesserit sine filijs, & virgine
vinculis apposis temporè dictæ electionis, quod fieri potuit, quia hereditamentum fuerat fa-
ctum sub pacto, & conditione, quod pater posset filio per eum nominando injungere gravam-
ina, & conditiones ei benevisæ: nam alius eligens, cum sit nudus minister in eligendo nul-
lum gravamen posset imponere illi, quem elegit, nisi esset in favorem illorum, qui etiam eli-
gi poterant, ut tradidi supra num. 119. dicta bona pervenerunt libera ab onere dicti hæ-
reditamenti ad Patrem.

10 Clarioribus verbis Petrus Ioannes Fontanella, qui ex proposito agitans non
stram questionem in *decis. 467. num. 18. tom. 2. in num. 22.* sic resolvit: *Et licet hæc meo*
judicium essent clara, & manifesta, non deservunt tamen, qui in Senatu voluerunt de eis dis-
putandum, per suam contradictionem signanter in vna D. Francisci de Argensola, contra
Nobiles conjuges Dardenas, ad relationem egregij Senatoris Hieronymi Guerau, atque
ita fuit declaratum Sententia lata 21. Februarij 1631. scribæ Hieronymo Bosch, ubi fuit
expressè dictum, quia facultas non fuerat concessa limitatè, ut inter filios vincula possent
apponi, sed generaliter de vinculis benevisis fuerat loquutus Testator, ideo licitum fuisse eli-
genti apponere vincula in favorem aliorum, atque ita in favorem dicti D. Francisci, qui
non erat de illis filijs.

11 Acutiore calamo idem ibidem *num. 23.* sic scribit: *Disputabimus postea eundem*
articulum de anno 1633. ad relationem ejusdem Relatoris inter Magdalenam lover, &
Rymundum de Boxados, & Cornet, & fuit similiter declaratum in favorem ejusdem
pretentionis his verbis positus in sententia post enarratam contrariam pretentionem, quia
tamen (inquit) hæc pretentio repugnat facultati expressè dicto Francisco per Ioannem
Ludovicum patrem concessæ, juxta cujus dispositionem facultas apponendi vincula, cum sit
expressè, respicit favorem Francisci, & non eorum, qui poterant eligi, & consequenter vin-
cula non sunt restringenda ad personas. Dies pronuntiationis fuit 5. Februarij 1633. scribæ
Ioanne Payssa.

12 Et ratio prædictæ limitationis evisceratur, si attentè perspicitur, quod duplex
est

est electio; alia est electio, quæ confertur in liberam, & amplam voluntatem eligere debentis; & alia est electio, quæ confertur in arbitrium, iudicium, & discretionem eligentis, vt post Molinam, & Fontanellam tradit modernus Ioannes Torre de *majorat. Italia. cap. 27. num. 2.* & inter has duas species electionis hæc reuertit differentia, quod electio collata in arbitrium, iudicium, & discretionem alterius est facultas restricta, & moderata arbitrio boni viri *tex. in l. fideicommissa 9. fideicommissum. vers. Quoniam de legat. 3. Iulius Capon. controu. forens. controu. 8. num. 28. & 29. Mercur. decis. 393. num. 1.* & alijs Torre de *majorat. d. cap. 27. nu. 2. & 3.* Electio autem liberæ, amplissimæ, & largè concessa nullis regulis, & limitibus restringitur Molin. de *Hispan. primog. lib. 2. cap. 5. num. 14.* doctissimè cum pluribus noster Fontanella *decis. 525. num. 5. tom. 2.* Vnde dimanat quod in facultate eligendi concessa cum expressa libertate apponendi vincula, & conditiones sibi beneuolentibus, poterit eligens gravare electum, non solum in favorem eligibilem, sed etiam in favorem extraneorum; cum in hoc casu propter illam liberam facultatem apponendi vincula sibi beneuolentibus eligens non est solum nudus minister, sed quædammodum disponens reputatur, vt hanc rationem sic acutissimè insinuat Iacobus Caneer in loco iam citato *var. part. 3. cap. 7. num. 375.*

13 Ex quibus doctrinis, & rationibus motus noster perspicacissimus Senatus multoties iudicavit in favorem dictæ limitationis: relictis enim quinque executivis antiquis, quæ referunt Fontanella *d. decis. 467.* de tempore nostro iudicavit Senatus in causa Bonaventuræ Coll. & Guanter ex vna, & conjuges Bellolelli, Llisaga, & Coli ex altera, Regia sententia lata 23. Maij 1683. per Nobilem Iacobum de Potau Regium Senatorem, in actis Texidor not. cuius verba, quia omnem evanescunt difficultatem, referre decrevi, quæ talia sunt: *Ceterum (quidquid sit an filij dicti Hieronymi Sancerni sint per fideicommissum vocati per dictum Hieronymum Ioannem Coli, & Sancerni eorum avum) Atentio ex ejus supra chalendato testamento constat dictum Coli, & Sancerni testatorem in commissione electionis concessisse dicto Hieronymo Ioanni Coli ipsius filio, & heredi facultatem imponendi vincula, & gravamina sibi beneuolentibus filio per eum eligendo, seu nominando, quo in casu constat potuisse dictum Hieronymum Ioannem filium, & heredem excludere filios in sacris ordinibus constitutos, prout talis fuit dictus Canonicus Iosephus Coli, & substitutiones facere in favorem extraneorum, & consequenter in favorem Ioannis Coli ejus fratris, & eo præmortuo filiorum suorum. Quo quid clarius pro nostra limitatione?*

14 Applicamus nunc supra dictas doctrinas nostro casui, & præscrutemur attentè verba testamenti Nobilis Ioannis Camps in illa clausula qua Nobili Eulaliæ Camps uxori suæ facultatem eligendi commisit: dixit enim Nobilis testator (vt jam in principio hujus discursus relatum est) quod Nobilis Eulalia Camps possit electio apponere vincula, & conditiones, quæ vellet, & jubebit, ibi: *Ab los partes, y condiciones que ella dita Dona Eulalia voldrá, y manará,* quæ verba vellet, & jubebit sunt præceptiva, dispositiva, desiderium importancia, & amplam liberamque facultatem continentia, *l. omne verbum Cod. de nuntiis de legat. l. in legatis Cod. de legat. l. etiam 115. de legat. l. Borgnin. Caval. decis. 18. num. 68. tom. 3. Francisc. Redena. conf. 29. nu. 33. col. 2. vers. Beronius. Marc. Anton. Peregrin. de fideicommiss. art. 1. nu. 46. & 47.*

15 De verbo *Volo* ita statuit Guido Papæ *decis. 475. num. 1.* vbi ait: *Reperimus, etiam quandoque hæc verba: quibus volens &c: & hæc etiam important liberam voluntatem, l. cum quodam in principio de legat. 2. Nicolaus Garcia de benefic. tom. 1. part. 1. cap. 2. s. 1. num. 85.* qui plura dicit, Mennoch. *de arbitrar. lib. 1. quest. 7. à num. 5. & l. beruni arbitrium importat dictum verbum volo, Magon. decis. Florent. 7. nu. 5. ex text. in l. cum quidam de legat. 2. l. fideicommissaria libertat de fideicommissar. & ex eo libera dispositio data, & tributa commissarijs censetur, l. 5. de militar. testam. cap. 1. & ibi Panormit. X. de his quæ sunt à majori parte cap. Stephanus Gracianus *discep. forens. cap. 73. num. 15. & 17.**

16 De verbo *Iubeo*, sive *Precipio* (quæ idem significant Barbof. *de diction. usu. frequens. diction. 273.*) importare imperium, præceptum, & vim legis docet Ant. Faber in *papin. tit. 6. princip. 1. vers. Quod autem sic:* Quod tamen omnino alienum esset à maiestate legis: cuius virtus in eo consistit, vt jubeat, vel vetet, vel puniat, non in eo etiam vt roget, *l. legis virtus 7. ff. de legib. rogare namque ejus est, qui imperare,* vel

vel non audeat, vel non possit, quorum neutrum legi vlli conuenit: qua de causa ius à iustis, seu iubendo dictum est, quis habet imperium, vt tenent Vvesembèch. in paratit. de iust. & iur. num. 4. Charond. r. versimil. 1. Confus lib. 2. l. 6. Ouald. ad Donel. lib. 1. comm. cap. 4. litt. A. Langius in poliamthea nouissim. verb. ius.

17 Vnde cum generaliter quocumque ex verbis commissionis libera commissarijs etiam extraneis facultas disponendi, seu dissipatio essent, argum. l. si seruus commissarij omnia facere, dummodo dolus, & dilapidatio essent, argum. l. si seruus vestitus, ff. de legat. 1. l. creditor §. Lucius, ff. mand. l. in venditione §. de tempore, ff. de bonis auctoritate iudic. possiden. l. contra iuris §. fin. vers. Nam cum, ff. de pact. Alex. cons. 58. num. 11. Guido Papæ dict. decis. 475. num. 2. notant DD. in l. Imperator 50. ff. ad Trebell. Simon de Præcis de interpretat. vltim. volum. lib. 4. dab. 10. num. 122. fol. 1351. sequitur bene, quod Nobilis nostra Electrix D. Eulalia Camps virtute facultatis libera, & amplè sibi concessæ apponendi vincula, quæ veller, & pubebit, potuit d. Doctores Gifmundo Bossill filio, & heredi Nobilis Hieronymæ Bossill fideicommissum particulare de mille libris relinquere.

18 Aliam limitationem supra dictæ regulæ generalis, quod scilicet eligens non possit gravare electum agnoverunt DD. qui meritiarum facultatibus electionis petraclarant, & est, quod gravatus de eligendo potest onus, & gravamen imponere, quando elector multa bona propria, & à se adquisita gravato relinquit, quæ oneri imposito equivalent. Formalis tex. in l. vnum ex familia 69. §. sed si fundum, ff. de legat. 2. ubi consultus quærens de gravamine apposito per eligentem electo in favorem extranei in hæc verba prorumpit: Dixi ita demum potest posse, si praveca tantum ei relictum esset, quod fundi pretium efficiat, vt sic tenent post DD. ad d. l. Ant. Gam. decis. 70. num. 2. & ibi ejus additionator Blasius Flores Diaz de Mena, Caldas Pereyra de nom. emphiteu. lib. 3. cap. 17. nu. 6. Petrus Franciscus Tondutus Sanlegerius quæst. civil. cap. 50. nu. 37. & post eum Ioannes Torre de majorat. cap. 27. nu. 114.

19 Rationemque hujus limitationis jam adducunt DD. & est quia in tali casu electus voluntatem eligentis adimplere tenetur, ne bona propria sibi ab eligente relicta committat. Tondut. & Torre locis supra citatis. Quibus Ego aliam ex alijs juris principijs addo, quod cum illum quem honorari possum onerare Mateac. lib. 2. emioma. leg. cap. 1. nu. 19. Petrus Anton. de Petra de fideicommiss. quæst. 5. nu. 71. & seq. Ouald. ad Donel. lib. 8. com. cap. 7. litt. D. & cum res propria ipsius heredis à Testatore legari possit extraneo, l. vnum ex familia §. si rem de legat. 2. §. non solum 4. cum vulgat. inf. de legat. Bart. & DD. in d. §. si rem, Grassus de success. §. legatum quæst. 14. num. 7. Antonius Gomez var. 1. cap. 12. nu. 14. & late cum decis. nostri Senatus Petrus Ioanne Fontanel. de pact. nuptial. claus. 4. glof. 5. à num. 32. inde sequitur, quod si elector relinquit bona sua propria electo, potest isti illi onera, vincula, & gravamina apponere.

20 Vnde cum ex meritis processus constet, quod Nobilis Eulalia Camps habens eligendi facultatem instituit heredem ex suis proprijs bonis Nobilem Franciscum Camps filium suum electum heredem in bonis Nobilis Ioannis Camps sui patris, & ex istis meritis processus constet dictam Nobilem Eulaliam Camps multa bona propria habuisse, quæ ex vi dictæ institutionis ad dictum Nobilem Franciscum Camps pervenerunt, clarè liquet, quod dicta Nobilis Eulalia Camps bene potuit gravare heredem electum in bonis Nobilis sui viri, ad dandum mille libras heredi Nobilis Hieronymæ Bossill, sororis dicti Nob. Don Ioannis, præcipue cum ex meritis processus non constet dictum Nobilem Franciscum Camps heredem electum in bonis Nobilis Ioannis Camps, & institutum in bonis Nobilis Eulaliæ Camps concessisse inventarium de bonis, & hereditate dictæ Nobilis Eulaliæ Camps matris suæ, quæ ommissio inventarij multum influit, vt electus, cui bona propria ab eligente sunt relicta, ad onus, vinculum, & gravamen: tenetur vt post Caldas Pereyram de nomin. emphit. lib. 3. cap. 17. num. 6. tradit Sanlegerius Tondutus quæst. civil. cap. 50. num. 39.

SECUNDVM DVBIUM.

21 Secundum dubium est: vtrum per hoc quod hæres Nobilis Hieronymæ de Bossill fuerit substitutus in fideicommissio particulari de mille libris Nobili;

li Maginæ Camps filiz Nobilis Ioannis Camps testatoris Moniali professe Monasterij Sancti Petri Puellarum præsentis Civitatis, & caducatus fuerit gradus dictæ Nobilis Maginæ Camps per suam præmorientiam, obster hæc caducatio hæredi Nobilis Hieronymæ Boffill immediatè substituto in suo fideicommissio particulari. Huic dubio incipit lucem dare noster Petrus Ioannes Fontanella in tibus decisionibus, scilicet in *decis. 45. & 160. tom. 1. & in decis. 589. tom. 2.* nam quamvis questio controversa sit inter DD. an caducato medio gradu personæ contentæ in sequenti gradu reponatur in locum personarum contentatum in gradu petempto, an vero gradus succedat in locum gradus, vt videre est apud Fontanellam, & DD. ab eo citatos *d. decis. 45. à num. 1.* Excellentissimum Vicecancellarium D. D. Christophorum Crespi de Valdaura *obser. 41. num. 19.* quem superficalem vocat Aragonensis *Sessè decis. 262. nu. vlt. tom. 3.* tamen certa regula est in iure communiter recepta, quod caducato medio gradu per præmorientiam non caducantur sequentes, sed remanet hæreditas penes gravatum, cum eodem onere restituendi, seu dandi immediatè substituto, vt post *Sessè, Belloum, Alexand. Ambrosin. Fular. & Peregrin.* citans docet Fontanell. *decis. 589. num. 1. tom. 2.* & cum *decis. nostri Senatus decis. 160. nu. 6. tom. 1.* Excellentissimus Dominus Vicecancellarius Crespi *obser. 41. per 101.*

22 Vnde dicitur aduersans, dum pro caducando nostro fideicommissio particulari se tuetur ex illa regula, quod per caducationem gradus præcedentis ceteri substitutionum gradus corrumpunt; quia contraria regula verior, & receptor est, scilicet, quod caducato gradu præcedenti in substitutione fideicommissaria ceteri gradus sequentes non pereunt, cum sic defendent Anton. de Amato *var. resol. 40.* vbi late hanc questionem ad partes disputans in *num. 8.* cum pene innumeris AA. tener, quod caducato gradu præcedenti ceteri gradus sequentes non corrumpunt, cui additur Petrus Ioannes Fontanella *decis. 160. nu. 4. tom. 1.* vbi tener, quod caducato medio gradu vltimus siue sequens admittitur, & de hoc rationem querit, & adducit.

23 Nec aduersans se iurare potest ex illa celebri questione per D. D. agitata an caducato medio gradu, sit caducata etiam conditio in eo adjecta, tanquam accessoria, an vero semper obster substituto secundi gradus, vt nisi ea purificata nequeat admitti, quam ad partes disputat idem Excellentissimus Vicecancellarius D. Christophorus Crespi *d. obser. 41. à nu. 4.* Quia in nostro dubio non versamur in tali casu; propterea quia hæres Nobilis Hieronymæ Boffill non fuit substitutus Nobili Maginæ Camps sub aliqua conditione, quæ non fuerit purificata ob caducationem gradus, sed fuit substitutus sub conditionibus noluntatis, vel impotentiz, quæ vltima non obstante caducatione fuit purificata, quia Nobilis Ioannis Camps testatoris, & sic nihil potuit nostro substituto obfistere præterea caducatio, vnde cum non versamur in suprascripto casu non est applicabilis talis questio.

24 Imò est applicabilis Regia sententia lata 22. Ianuarij 1683. referente Magnifico Iosepho Aleny, in favorem Eulaliz Simon, & Pi, & contra Eulaliam Pi viduam, & Iacobum Pi, & Ameller agricolam, not. Melchior Cortès, his verbis: *Cum in vna substitutionis vulgaris in fideicommissio contenta in compendiosa, cum qua fuit substituta reposita sit, & subingressa in locum, & gradum prima substituta caducatum, & in illo reposita consideretur, & habeatur, ac si primo hæredi immediatè fuisset substituta; & gradus ille caducatus perinde habeatur, & consideretur, ac si numquam fuisset in rerum natura, nec de illo in testamento mentio aliqua facta fuisset, & in dicto gradu caducato ingressam successisset eodem modo quo successisset gradus caducatus, si caducatus non fuisset.*

25 Vnde cum in nostro casu in substitutione qua Nobilis Eulalia Camps substituit Nobili Maginæ Camps dictam Nobilem Hieronymam Boffill fueret compendiosa cum fueret in illis verbis: *Quant que quant &c.* in rotum, & applicabilis regula à Senatu in dicta Regia sententia stabilita, & sit quamvis diceretur caducatus gradus dictæ Nob. Maginæ, non inde sequitur exclusum fuisse heredem Nobilis Hieronymæ à successione dicti fideicommissi particularis quantitatis mille librarum.

Quare salvo semper &c. Barcinonæ, & Novembris prima 1696.

